न गोप्रदानं न महीप्रदानं न चान्नदानं न तथाम्बुदानं ।
यथा वदन्तीह महाप्रदानं सर्वप्रदानेष्वभयप्रदानं ॥ ३ ॥

अन्यच्च ।

सर्वकामसमृद्धस्य अश्वमेधस्य यत्फलं ।
तत्फलं समवाप्नोति रक्षिते शरणागते ॥ ४ ॥

काको ब्रूते । नासौ स्वामिना व्यापादयितव्यः । किंतु वयमेव तथा कुर्मः । यथासौ स्वयमेव देहदानमङ्गीकरोति । तच्छ्रुत्वा सिंहस्तूष्णीं स्थितः । ततोऽसौ लब्धावकाशः स्फुटं कृत्वा सर्वान्गृहीत्वा सिंहसमीपं गतः । अथ काकेनोक्तं । देव । यत्नादप्याहारो न प्राप्तः । अनेकोपवासक्लिष्टः स्वामी तत्सर्वथा मदीयमांसमुपभुज्यतां । यतः ।

स्वामिमूला भवन्त्येव सर्वाः प्रकृतयः खलु ।
समूलेषु हि वृक्षेषु प्रयत्नः सफलो नृणां ॥ ५ ॥

सिंहेनोक्तं । भद्र । वरं प्राणपरित्यागः । न पुनरीदृशी वृत्तिः । ततो जम्बुकेनापि तथोक्तं । ततः सिंहेनोक्तं । आस्तां । मा मैवं । व्याघ्र उवाच । मद्देहेन जीवतु स्वामी । सिंहेनोक्तं । न कदाचिदेवमुचितं । अथ चित्रकर्णोऽपि ज्ञातप्रत्ययस्तथैवात्मदेहदानमाह । ततस्तद्वदनेवासौ व्याघ्रेण कुक्षिं विदार्य व्यापादितः सर्वैर्भक्षितश्च । अतोऽहं ब्रवीमि ।

मतिर्दोलायते नूनं सतामपि खलोक्तिभिः ।
ताभिर्विश्वासितो यः स म्रियते चित्रकर्णवत् ॥ ६ ॥

XXXIV. (IV. 13.)

DER BRAHMANE UND DAS ICHNEUMON.

अस्त्युज्जयिन्यां माठरो नाम ब्राह्मणः । तस्य ब्राह्मणी बालापत्यस्य रक्षार्थं ब्राह्मणमवस्थाप्य स्नातुं गता । अथ ब्राह्मणस्य कृते राज्ञः श्राद्धं दातुमाह्वा-